

דכתיב (ויקרא ט כד) ותאכל על המזבח את העולה ואת המלחבים. א' איהו בתר על כלחו שמהן, ואיהו אתקורי א"ל, אהיה, אדני, אלהים, אלהי, אלוה, אלהינו או יה, אוריה, ורוא דמלת אל אלהים יהיה דבר ויקרא ארץ) (תהלים נא). י' ביה אתקורי יה, יהו, יהוה, יהי, יהי, כלחו שמהן דפתחין בהוירית ב', עקרה דלהון בחכמה, וכלחו שמהן דפתחין בא', עקרה דלהון אימא עלאה, וכמה דעתך דאמצעיתא איהו בלילה מימינא ומשמאלא, כי בתר עלאה כליל תרין שמהן אלין דאבא ואמא, ואיהו בתר על רישיהו, ואשכחנה תקונא בגונא דא, אהיה בתר עלאה, יהויה עמודא דאמצעיתא, אדני שכיננתא תפאה.

ומסתרא דכתיר אתקורי או תלת ספירן אהיה אשר אהיה, חסד א"ל, גבורה אלהים, עמודא דאמצעיתא יהויה, ורוא דמלת א"ל אלהים יהויה דבר ויקרא ארץ, נצח והוד צבאות, צדיק שדי, מלכות אדני.

ובצלותא ברוך אתה יהויה, כל הפורע כורע בברוכה, ורק צדיק חי עלמין, ועליה אתمر (מכבים א ב מה) רהמך שלמה ברוך, אתה את ה' זעירא, בה צריד לנטחא ברקאנ, וכל הזוקף זוקף בשם דא יהויה עמודא דאמצעיתא, אלהינו או אימא עלאה, ואלהי אבותינו אבא, הא"ל הגדל חסד, הגבור גבורה, והנורא עמודא דאמצעיתא, דביה אתפליז מפטא לעילא ומיעילא לתטא, כל ספיראן בעמודא דאמצעיתא, ובגין (דב' קנג ע"ב) דא צריד לאבלא ביה תפאי בהכרעה, ולבתר עלאיין בזקיפה. א"ל עליזון, גומיל חסדים טובים קונה הפל, וזוכר חסדי אבות, דא בתר עליזון על כלחו, ומבייא גואל לבני בנייהם דאבחן, אלין נצח והוד, למען שמך באבהה דא שכינתקא תפאה, ועמודא דאמצעיתא איהו כליל תلت ברקאנ קדרמן, דאיןון אבחן וגבורות וקדושת השם, ואיהו כליל תلت בתראיין בעבודה, ואיהו כליל אמצעית, לקיימה ביה אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים (ישעה מד), זכה איהו מאן דידע לצלה לקודשא בריך הוא בכל תקונין דיליה בדקא יאות, ולמשאל מגניה בכל דרגא ודרגא בדקא יאות.

חביבין כלחו איןון רשיימין דיוקניהם בחכמה, ונבוגין רשיימין דיוקניהם בbijeh, ומארוי גמלות חסדים דיוקניהם רשיימין בחסד, וגבירין ביצריהם כלחו רשיימין בגבורה, ומארוי תורה כלחו רשיימין דיוקניהם בעמודא דאמצעיתא, ונבאים כלחו רשיימין דיוקניהם בנצח והוד דאיןון תרי סמכי קשות, וצדיקים נטרי ברית כלחו רשיימין דיוקניהם בצדיק,

ומאריב מלכיותא בלהו רשימין במלכות, ומאריב יחוּדָה בלהו רשימין בכתיר עלאה דאייהו מתחשבה, רפנון צרייך לשלקה יחוּדָה במחשבה סתימה, ובכלהו תקונין אלין צרייך לשבחה לעלה על כל העלות, דאייהו מלגאו בנשמטה בגופא, וbegין הבני נשא רשימין באליין דיוקני, אמר למשה ואפה תהזה וגומר.

ואפה תהזה בשערא, אי אריך, או קמות, או עגול, שערא שעיע אריך, ארחה מתפלג ביה לבמה אורחין, עליה אטמר (ישעה מג טז) הנותן בים דרך, וארחין אחראין דמתפרשין מינה, איןון נתיבין, הדא הוא דכתיב (שם) ובמים עזים נטיבה, תלתין ותרין שבילין מתפרשאן מהאי ארחה.

ארחבי הא אליהו אתי לגביה, ואמר ליה, והא דיוקני אלין צרייך למקנא לוֹן באטר דלהוֹן, אמר רבינו שמעון בודאי, אף על גב דעתמא דפирודא, דיוקני אית סגיאין דאחסין עובדא דבראשית, שלאו איןון אורח משור, ואינו חשובי, מגו חשוכה אשתחמודע נהורא, דיוקני דגנטא דאנחרן בציירא דעובדא דבראשית, מרקמי בכמה גוֹנִין נהירין, ואינו בלהו בקו ובמדה, ואלין דעתמא דפирודא איןון בקהליפין דאגוזא לגביהו, לאינו מוחא מלגאו, ועם כל דא מגו חשוכה אשתחמודע נהורא, ומגו אלין קלייפין איןון דיוקני חשובי, אשתחמודען צירין דגנטא דעתן דלתתא, איןון דיוקנא דמאניג משכנא, אמר ודיי הכי הוא.

פתח ואמר, שערא שעיע אריך איהו רחמי מפטרא דאריך אנפין, דאייהו א, תרין אנפין דיליה ו' ו', בגונא דא ואו א בינייהו, ואיהו סבא דסבין עתיק דעתיקין, ואיהו (ס"א ואתקר) אריך אפים. שערא קמיטא ולא שעיע אלא קמיט וחריש (נ"א וחריט) איהו דינא, דא רחמי ודא דינא, דא אריך אנפין מפטרא דוי, ודא זעיר אנפין מפטרא דוי, שערא לא קמיט ולא אריך איהו בינוי.

ואיהו שערא דאריך אנפין בגונא דתקיעה, וקמיט וחריש (נ"א ואריך) בגונא דשברים ו' ו', לא אריך ולא קמיט איהו בגונא דתרועה, שלשלית דתרועה, שערא בעגולה פليل כלל, ואיהו כמיין ביפה דركיעא דאסחר פלא.

בגונא דא יהו"ה דא מלכיותא קדיישא, אنسוי חיל שערא שעיע אריך, יראי אלהי"ם שערא חריש (נ"א אריך) וקמיט, אנסוי אמת שערא לא אריך ולא קמיט, שלשלת דכלחו, שונאי בצע שערא בעגולה. ועוד שבעה מיני דהבא הוה בשערוי, זהב ירקוק, זהב אופז, זהב אופיר,